

РЕШЕНИЕ

№ 7960

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7295** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от А. Ц. А., лично като управител на Етажната собственост в ж.к.“М.-1, [жилищен адрес]“ и като зам.председател на АРОЕС-Справедливост, против Решение № РСТ22-РИ-09-20/19.07.2022г., издадено то кмета на район „Студентски“-Столична община.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение, като се поддържа, че същото е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Конкретно твърденията са, че по т.1-4 от заявлението реално не е представена, а по т.5 не отговаря на действителното положение. Наред с това се възразява срещу начина на представяне на информацията по т.6, тъй като в заявлението оспорващият изрично е посочил, че не желае да бъде препращан към сайтове.

Ответникът – кмет на район „Студентски“-СО, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на

чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със заявление рег.№ РСТ22ОИ94-29/04.07.2022г. до кмета на район „Студентски“-СО, оспорващият е поискал достъп до обществена информация, обективизирана в шест точки, а именно :

1. Има ли действащи общински паркинги за свободно и безплатно ползване на територията на[жк](М.), колко броя са и с каква площ са? Същите с колко места разполагат за паркиране на автомобили?

2. Има ли действащи общински паркинги, съвместни с частни лица за свободно и безплатно ползване на територията на[жк](М.), колко броя са и с каква площ са? Същите с колко места разполагат за паркиране на автомобили?

3. Има ли действащи общински паркинги, съвместни с частни лица за осигуряване на временни паркинги с обществен и безплатен на територията на[жк](М.), колко броя са и с каква площ са? Същите с колко места разполагат за паркиране на автомобили

4. Има ли предназначен по план за разглеждане на общински паркинги за свободно ползване на територията на[жк](М.), колко ще са те и с каква площ ще са?

5. Ако има действащи общински паркинги и/или съвместни, за свободно ползване, то същите отговарят ли на и дали да разчертани за подредено паркиране, съгласно нормативните изисквания? Имат ли обозначения и табели, които да информират гражданите, че същите са обществени паркинги и/или ако няма защо?

6 В случай, че съществуват горесцитираните паркинги на територията на ж.к.“+М.-1“ (М.), да му бъде предоставена скица за всеки отделен паркинг със заверено копие „Вярно с оригинала“ (с подпис и печат) на документи, удостоверяващи исканата информация.

С оспореното решение, ответникът е произнесъл по исканото заявление като по т.1-4 уведомил за кои поземлени имоти на територията на[жк]е извършено облагородяване, с цел осигуряване на обществено и безплатно паркиране със съответните паркоместа, както и за вече изградени със съответния брой места за паркиране. По т.5 от заявлението е отговорено, че на обособените паркинги е поставена хоризонтална и вертикална маркировка. По отношение на т.6, административният орган е указал къде е публикувана исканата информация.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите прави изводи :

Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА при следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган като спор по този въпрос между страните няма.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира и които да са основания за отмяната на акта по смисъла на чл.146, т.3 от АПК. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Между страните не се спори, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 от същия закон. Заявлението е направено от лице по чл.4, ал.1 ЗДОИ.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, която по определението на чл.9 от ЗДОИ е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации - официална или служебна по своя характер. Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано или препратено до задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на понятието, регламентирано с разпоредбата на чл. 9, ал.1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл.28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от общественния сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. В настоящия случай зам.- кметът има качеството на задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като е оторизиран да разглежда заявления за достъп до обществена информация, касаеща данни относими към поверените му структури в СО и съответно да постановява решения за предоставяне или отказ за предоставяне на търсената информация. С оглед изложеното, оспореното решение е издадено в съответствие с административно – производствените правила и не са налице основания за отмяната му съобразно чл. 146, т. 1- 3 от АПК. При извършена проверка за спазване на материалния закон при издаване на процесното решение, настоящият състав взе предвид следното:

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, като според цитираното определение, в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно общественния живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с общественния живот в страната. Следователно, обществена информация съставляват всички данни

относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 от ЗДОИ) и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 от ЗДОИ).

С оглед гореизложеното, съдът намира, че исканите от жалбоподателя данни имат характера на служебна информация по смис. на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като същите са свързани с осъществяваната от страна на органа дейност по организация на движението по пътищата и в частност паркирането на територията на общината.

Възражението на оспорващия, че със заявлението е поискал информация /конкретни факти и документи/, касаещи живущите на адрес ж.к.“М.-1, [жилищен адрес] то същата следва да е налична, т.е. вече създадена, респективно съхранявана на хартиен, електронен или друг носител, а не да се създава по повод направено искане. Гарантираното право на достъп до обществена информация се ограничава до съществуващите документи. Задължените субекти нямат задължение да създават такива, за да удовлетворят заявления за достъп до информация. Съдът намира, че предоставяне на исканата информация, така като е уточнена в писмената защита на оспорващия, по посочения начин в заявлението противоречи на чл. 2 от ЗДОИ, понеже изисква нейното моментно. Т.е., следва да бъде изготвяна за нуждите на адм. производство, понеже не е налична, което е в противоречие с чл. 2 от ЗДОИ. Достъп до искана обществена информация е допустим и основателен само в случаите, когато тази информация е налична, каквато е константната съдебна практика. Това е напълно оправдано и в съответствие с буквата и духа на закона, понеже в противен случай задължените по закон субекти биха се оказали в положение да обслужват частни интереси като създават информация по всяко заявление, подавано от физически и юридически лица. Тук е моментът да се отбележи, че в т.1-т.3 е отправено запитване дали има действащи общински паркинги и такива, които съвместно се поддържат с частни лица, на които въпроси е отговорено с посочване на конкретни имоти. По отношение на цитираните УПИ XVII-2503, УПИ XVI-2503 и УПИ XV, кв.3а, м.“М.-1“ и евентуално издадено разрешение за строеж при изграждането на паркингите, това не е предмет на заявлението, респ. не може да бъде обсъждано в настоящето производство. за пълнота съдът ще отбележи, че в случай на съмнение относно наличието на РС, оспорващият е могъл да поиска информация в този смисъл, а не да го излага като мотив за незаконосъобразност на решението едва в настоящето производство.

В останалата част решението същото не страда от пороци, тъй като част от исканията в заявлението представляват конкретни въпроси, на които се иска отговори, каквито са дадени от административния орган. С т.4 от решението е разяснено, че към момента е образувано административно производство, по което е обществено обсъждане на проект „Нова организация на движение на територията на[жк]и е приложен файл, с цел запознаване с него. По отношение на т.5 от заявлението, съдът намира същото не като искане за предоставяне на достъп до обществена информация, а по-скоро като запитване, относно съществуването/несъществуването на определени факти от обективната действителност. С отговора на въпрос 5, а именно, че са спазени изискванията при изграждане на посочените паркинги и че на същите е поставена

маркировка, е изпълнено задължението на административния орган по тази точка. оплакванията за действителното наличие на такива, респ възможността за обособяване на повече паркоместа от посоченото, не са предмет на делото, респ.не могат се разглеждат в настоящето производство.

Що се касае до т.6, в действителност и на основание чл.25, ал.1 ,т.3 от ЗДОИ, заявителят е посочил предпочитаната форма за предоставянето на достъпа. Така посочената от заявителя форма е между изброените в чл. 26, ал. 1 ЗДОИ като на основание чл. 27, ал. 1 ЗДОИ компетентният да се произнесе орган е задължен да се съобрази с нея. Същата обаче не е налична при него, а на интернет страницата на „Г.-С.“ и към която е препратил административният орган, което е мотивирано с едно от изключенията, визирано с т.2 от чл.27, а именно с обстоятелството, че предпочината форма е свързана с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето.

Въз основа на горното, съдът приема, че решението е законосъобразно издадено при липса на основанията по чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100лв. за юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 78, ал8. от ГПК във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискана до приключване на устните състезания. В тази връзка не се споделят възраженията на оспорващия, тъй като цитирана норма изрично предвижда присъждането на юрисконсултско възнаграждение при отхвърляне на оспорването.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата от А. Ц. А., лично като управител на Етажната собственост в ж.к.“М.-1, [жилищен адрес]“ и като зам.председател на АРОЕС-Справедливост, против Решение № РСТ22-РИ-09-20/19.07.2022г., издадено то кмета на район „Студентски“-Столична община.

ОСЪЖДА А. Ц. А. да заплати на Столична община сумата от 100лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: